

1890-09-08

þý £ ¬ » Å 1 3 ¾ - ± Å . 2 9 2

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10647>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΤΙ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ.

Ἐν Κύπρῳ σελίδην 8.
Ἐν τῷ ἑξατετράῳ " 10.

Τεκμήτης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.

Εδιοτος Σ. ΗΡΟΥΜΡΟΥΖΙΟΣ.

Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΗΤΤΟΣ»
δέσις BLONDEL ἀρ. 5.

ΕΙΔΟΗΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται καὶ ἀποχοτῆν.

Τὰ μὴ θημοστευόμενα γειράγεται δὲν ἐπιστρέφονται.

ΚΛΗΡΟΣ ΚΑΙ ΔΔΟΣ.

(συνέχεια καὶ τέλος)

Τὴν ὁλεθρίου ταύτην κατάστασιν, δεινὸν ἐπακολούθημα κινηρομορθείστης γενικῆς ἀδρανείας, πεπεισμένη ὅτι οἱ ἀρχηγοὶ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν κατὸς ἐπίστανται καὶ πολιάρχις ἵως ἐπεκέρθησαν περὶ τοῦ τρόπου τῆς Θρησκείας, οὐχία πρὸ τῆς ἐκκενώσεως τοῦ μέσου, τοῦ εἰς ἔργα τελευτῶντος, ναυαγεῖ πᾶσα πλέψι, ὡς μὴ ὁυναμένη νὰ ἐξείθῃ τοῦ θεωρητικοῦ κύκλου.

Πιὸν, ἐάν ἔνε αἰλιθίες ὅτι τὰ πρώτιστα καὶ μάνικα καθίκονται τοῦ κιῆρου πρὸς τὸν ἴασον εἶνε ἢ διὰ τῆς Εὐαγγελικῆς ἀστηρακίας καὶ τῶν πατριών πνευματικῶν συμβουλῶν περιφρούρησις τούτου καὶ ἀδραιώσις ἐν ταῖς Θρησκευτικαῖς καὶ ἔμικαὶς ἀρχαῖς καὶ παραδότει πρὸς ἐπικράτησιν τῆς γρατιανικῆς ἥθελης καὶ ἐνισχυσιν τοῦ ἔμικου φρονήματος, τὰ καθίκοντα ταῦτα παρεγειθῆσαν εἰς Βαθμὸν ἀξιοκατάκριτον, ἢ δὲ παραμένησις τούτων ἐπέρεσε καὶ τὴν ἐξασθένησιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ κιῆρου, ἤτοι τὴν ἀνάλογον παραμένησιν τῶν καθίκοντων τοῦ ἴασον πρὸς τὸν κιῆρον. Ἐξηγένησεν ἡ πνευματικὴ ἐπὶ τῶν συνειδήτεων τοῦ ἴασον ἀρχηγίχ, ἐξησθένησε καὶ ὁ πρὸς τὸν κιῆρον ὡς πρὸς πνευματικὸν ἀρχηγὸν σεβασμὸς, καὶ εἰς τοιούτον δυστυχῶς Βαθμὸν ὥστε νὰ περιφρουρῶνται καὶ ἐντητιστεῖσοι νόμοι καὶ διατάξεις, πρὸς τὰς ὄποιας ὁ σεβασμὸς τοῦ κοινοῦ ἴασον Βαθύτεροι παραικήσεις τῷ σεβασμῷ πρὸς τὸν ταχθέντα φρουρὸν καὶ φύλακα τούτων, τὸν κιῆρον. Ἰδοὺ ἡ ἀληθίης αἰτία τῆς παρέχυτην πατηρουμένης ἀπὸ τηνῶν ψυχρότητος πρὸς τὰ Θρησκευτικά. Οὕτε σκεπτικισμὸς, οὔτε ὑλισμὸς, ἀλλὰ οὔτε φυσικαὶ καὶ φυσιολογικαὶ ἀντίξοοι δοξασίαι εἰτεγώρησαν παρ' ἡμῖν εἰς τοιούτον Βαθμὸν, ὥστε νὰ δυνάμεθα νὰ ὑποπτευθῶμεν καὶ αὐτὰς ἤδης ἀποπειθεῖσθαι τῆς παρέτῳδακῆ καταπτώσεως τοῦ τε Θρησκευτικοῦ καὶ ἔμικης φρονήματος. Ἔγαπτεν ἀπλῶς τὸν δῆμον διὰ ταῦτα καὶ ἀπεπλανήθη εἰς σκολιάς ατραπούς καὶ δύσθατα σῆρη μετά σφεων καὶ τιγρεων.

Ἄλι βάσεις διεσαλεύθησαν σίκτρως. Τὸ οίκοδόμημα ἤρξατο καταρρέον. Ή ξηρά ἔκμαθησις γραμμάτων ἀδυνατεῖ νὰ προλαβῇ τὸ κακόν. Πᾶν ὅ τε καὶ ἀπούησαν τὸν διεσαρίση παῖς ἐκ τοῦ σχολείου, πνίγεται ὑπὸ τῆς ὄχαλινῶτου διαγωγῆς τῶν ἔκ-

τροχιασθέντων γονέων καὶ ἀντ' αὐτοῦ εἰσγωρεῖ καὶ φίλοσολεῖ στερεώτερον, διαρκέστερον καὶ τελειότερον τὸ τῶν γονέων παράδειγμα, διότι τὸ πρακτικῶς καὶ ἀντιθέτως κατ' οίκον διδόμενον μάθημα εἶνε γυνιάλις ἵσχυρότερον, ἢ αἱ θεωρητικαὶ ἐν τῷ σχολείῳ ἀνασκοπαὶ τῆς τε θρησκευτικῆς καὶ ἔμικης ἀγωγῆς τῶν λιαν ἀπομεμαρτυρένιον προπατόρων.

Ανάγκη λοιπὸν καὶ κατεπείγουσα μάλιστα διὰ τὴν νῆστόν μας εἶνε νὰ ἀρξηται ἡ στερεοποιητικὸς τοῦ οἰκοδομήματος, οὗ τὴν κατάρρευσιν θλιβεώς βλέπομεν, ἐξ αὐτῆς τῆς Βάσεως βάσις δὲ τούτου εἶνε ἡ διαπαιδαγώγησις καὶ διδασκαλία γονέων ὑμῶν καὶ τέκνων κατάλληλοι πρὸς τοῦτο διδάσκαλοι εἶνε οἱ ειροκήρυκες, πρὸς ἀπόκτησιν δὲ τοιούτων ἀπαιτεῖται κιῆρος μεμορφωμένος καὶ καλῶς κατηρτισμένος. Καθ' ἡμῖνδες λοιπὸν, ἐάν δρθῶς φρονοῦμεν, ἐν τούτῳ ἔγκειται ἡ σωτηρία καὶ εἰς τούτο δέον αἱ ἐκκλησιαστικαὶ ἀρχαὶ μας νὰ στρέψωσιν ἀποκλειστικῆς καὶ μονιμῶς τὴν προσογήν των.

(*) Κιῆρος εἶνε ἐν τῇ νήσῳ μας, εἴπερ καὶ διλαγοῦ, λίαν παρημελημένος. Παπάδες εὑρηται πολλοί, ίσως καὶ περισσότεροι τῶν ἀναγκαίων, ἐκτελεσθεῖσιν, ανικῆς καὶ ἀσυναισθήτως τὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας, ἀναγινώσκοντες κορακιστικῶς τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰς εὐχὰς, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὡς ὁ λαὸς ἀγνοοῦσι καὶ αὐτὰ τὰ στοιχειώδεστερα τῆς θρησκείας των. Οἱ κακοὶ καὶ ἀξιοὶ κιῆροικοι ἐν τῇ νήσῳ μας μετρῶνται διὰ τῶν δακτύλων τῆς μιᾶς μόνης γειράδος. Τοιαύτη παραμέλησις περὶ τὸν κιῆρον εἶνε ἀσυγχώρητος.

Κάλλιον δύνως ἀργαὶ παρὰ ποτέ. (Οἱ προϊστάμενοι σήμερον τῆς Ἐκκλησίας τῆς νήσου, ἀνδρες ἐξ ιδίας ἀντιληφεως γνωρίζοντες τὸ ἀληθεῖς τῆς οἰκτρᾶς ταύτης καταστάσεως καὶ λυπούμενοι, ὡς πιστεύομεν, ἐπ' αὐτῇ, θὰ σπεύσωσιν ὅσον τὸ δυνατὸν τάχιον ν' ἀπαλλαγῶσι τῆς βαρείας ταύτης μορφῆς καὶ εὐθύνης. Δὲν ἀπαιτοῦνται μεγάλα πράγματα. Διὰ συνδρομῆς τῶν τεττάρων θρόνων καὶ τῶν πλουσιωτέρων Μοναστηρίων τῆς νήσου, ηδύναντο νὰ στέλλωνται κατ' ἔτος τέσσαρες, ἵσως δὲ καὶ περισσότεροι νέοι, κατ' ἐκλογὴν, τελειόφοιτοι τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων, εἰς τινὰ θεολογικὴν Σχολὴν, ὡς τὴν τῆς Χαλκηδηκῆ, μὲ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ιερόγνωνται καὶ

νὰ ἐπιστρέφωσιν εἰς τὴν πατρίδα των. Τοῦτο καὶ μόνον ἀρκεῖ. Μετά τινα ἔτη θὰ ἔγωμεν κιῆροικοὺς, ίκανοὺς καὶ ἀλλοὺς νὰ διδάξωσι, καὶ τοὺς ὑπάρχοντας νῦν νὰ σιαδεγθῶσι. Τοιουτοτρόπως θὰ παύσῃ ἡ προσθήκη νέων ἀμαθῶν λερέων εἰς τοὺς νῦν ὑπάρχοντας τοιούτους, ἀντικαθισταμένων τούτων δὲ εὐπαιδεύτων, καὶ βαθυδὸν θὰ ἐπέλθῃ ἡ ποθητὴ βελτίωσις. Οὕτω θὰ ἔχωμεν θλιβεώς βλέπομεν τὴς Ἐκκλησίας ἐν ζωηρὸν στῆθι, εὐφημούμενον καὶ γειροκροτούμενον παρ' ὅλου τοῦ κόσμου, εἰς τὴν διεθνεῖστα προχωρούσαν ταύτην κατάστασιν, ἐξ ήσης ἡ ἀπονέκρωσις τῶν τε ἔθνων καὶ θρησκευτικῶν αἰσθημάτων, ἡς συνέπεια ἡ ἔξαχρείωσις καὶ διαφθορά. Δὲν εἶνε δυσκατόρθωτον τὸ πρᾶγμα. Δὲν ἀπαιτοῦνται μεγάλαι δαπάναι. Ἄλλὰ καὶ μεγάλαι ἀνήσαν εἶνε χρέος, εἶνε καθῆκον, εἶνε τὸ μόνον ἔργον τῆς Ἐκκλησίας νὰ φροντίσῃ περὶ τοῦ κιῆρου. Ἄπεναντι τοῦ καθήκοντος τούτου πᾶν ἀλλό εἶνε δευτερεύον, καὶ ὅταν τοῦτο δὲν ἐκτελεῖται, οὐδὲν ἐκτελεῖται. Ἐκτελέσατε τὰ καθήκοντά σας πρὸς τὸν λαὸν διὰ νὰ ἐκτελῇ καὶ δὲ λαὸς τὰ καθήκοντά του πρὸ διαβός: ἄλλως θὰ ἀπολέσητε τὸ πᾶν, καὶ ποιμνιον καὶ γάλα, δ' ἐκ τούτου διλεθρος θὰ σᾶς ἐπιθαρύνῃ. Τοιαῦτα δύναται νὰ εἴη δὲ λαὸς πρὸς τὸν Κληρὸν.

Ἄλλ' ἔχομεν πεποιθησιν ὅτι τὰς κατὰ τοῦ κιῆρου καὶ τῆς ἀνιαφορίας τῶν ἀρμοδίων μομφᾶς καὶ γογγυσμοὺς πολλῶν, θὰ διαδεχθῶσιν ὅσον οὕπω εὐχάρισται ἐκφράσεις.

Κύμιε τῆς «Σάλπιγγάς».

Γίλα τὸ γινάτι σας! "Ἄίτε νὰ δῶ τι θὰ κάμετε; Τι τάχια; ἡμεῖς ἐγείναμεν σας κοπελλοῦδι νὰ μᾶς λέγετε, μὴ τούτο, μὴ ἔκεινο; "Ἐβάλαμεν καὶ καλὰ 'ς τηγ, κεφαλήν μας νὰ μὴ σᾶς ἀκούωμεν πάλ. "Ἄίτε! "Η κερίδα μας ἐμπορεῖ νὰ ξέρῃ καλλίτερα πού τὴν δικήν σας.

Λίκις ἄλλους χρόνοις ἀρχινόσαμεν τὸ τρῆγος ἀπὸ ἀνγύμερα τοῦ Σταυροῦ. "Ἐπρεπε νὰ πάμεν τοῦ Σταυροῦ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν νὰ πάρωμεν ἀπὸ ἔκεινο τὸ ἀγίστημα τῆς Τριάδος καὶ τὴν ἄλλην ἥμεραν νὰ βάλωμεν τὸν σταυρόν μας καὶ νὰ πᾶ νὰ μπούμεν μέσ' τὸ ἀμπέλο. Ἀλλὰ ἀφοῦ τώρα βλέπομεν δὲν πάμεν πίσω, πίσω, ἥρχισαμεν κοι ἥμεις νὰ γινώμεθα τῆς μόδας καθῶς σεῖς οἱ πολίται καὶ ἥρχισαμεν φέτος τὸ τρῆγος ἀπὸ τὰς 20 Αὐγούστου ἀκούδε φίλε τῆς «Σάλπιγγος». "Απὸ τὰς 20 Αὐγούστου. Ναί! τετοιοις εἴμεθα ἥμεις οἱ χωράται, νὰ ἀκολουθώμενοι ἐπίπλων πελλὸν καὶ λαούμενον. "Άμα κατακέη δίς κανένα νὰ κάμη μίαν δουλειάν, δούσιν ἀνδρήην δοσι-

